

A les meves poetesses mortes

Un relat de: [Suzanne](#)

Segueixo cercant en veus més valents
l'expressió que m'expliqui.

Fujo al recer de paraules antigues,
de dolors i silencis remots,
que poetesses mortes han escrit per a mi.

M'amago en els jardins dels seus versos,
per a tornar a néixer,
quan els cercles s'estrenyen
i les parets de l'habitacle més minúscul
s'esquerden.

Poetesses missatgeres de mots encriptats,
miralls i reflexos
d'emocions captives,
a la fi, poetesses
alliberadores de vida.